

Przełożył Miłosz Waligórski

Złudzenie

I ta noc mija.
Powietrze jest pokryte siecią
Ptaków wodnych.
Kilka ciemnych plam
Płynie
Po sowiej źrenicy.
Mgły oddechu, które
Schodzą z szyby: tak
Ja widzę księżyc.
I coraz rzadziej ulegam
Złudzeniu, że aniołowie
Przybywają z zewnątrz.

Niepogoda

Pada: po obu stronach
Świadomości wkładam płaszcz.
Zmęczenie: ze zmysłów
Strząsam kurz.

Pod progiem torsje rudych psów.

Jestem wijącym się mięsem,
Skwierczę na oleju.

Tygrys pazurem kraje nieskończoność.

Gdy ja zajadle
Drygam na patelni.

Za oknem niepogoda: pocieszam się.
A psy są nieprawdziwe.

Płomień

Tylko spokojnie. Naprawdę,
Po co się gorączkować.
Polana,
Na którą idziesz, i tak
Nie istnieje. Niebo
To ozdobny celofan.
Las, który mijasz,
Ocierając się o jego drzewa
(Z uśmiechem – on jest bez wątpienia),
Powoli się roztopia. Pnie
Jakby były z wosku.
Świece, powiesz.
Tak, przy czym knot
Jest w tobie.

Pytanie

„Zostawił nas”, „Odszedł”,
„Przeniósł się na tamten świat” –
mawiamy o tych, którzy umarli,
Po naszej stronie bytu,
Tworząc iluzję
Ich świadomego działania.
A może to życie nas
Zostawia, odchodzi,
Przenosi się na tamten świat,
Podczas gdy my nadal tkwimy
W miejscu.
Może istnieją dwie śmierci.

wiersze pochodzą ze zbioru *Strmi prizori* (1994)